

विभावविशेषः । यथा,—

“आत्मनोद्दीपनाखौ तस्य भेदावभौ स्तुतौ ।
उद्दीपनविभावो रसमुद्दीपयन्ति ये” ॥ ते च ।
“आत्मनस्य चेष्टाद्या देशकालादयस्तथा” ॥
चेष्टादीत्यादिशब्दात् रूपभूषणादयः । कालादि
इत्यादिशब्दात् चन्द्रचन्दनकोकिलाणापभ्रमर-
भङ्गारादयः । इति साहित्यदर्पणे ॥ ३५ परि-
च्छेदः ॥

उद्दीप्तः, चि, (उत् + दीप् + क्त) प्रकाशितः ॥
उद्दीप्तः, स्त्री, (उत् + दीप् + रक्) गुग्गुलुः । इत्य-
मरटीकायां भरतधृतवाचस्पतिः ॥
उद्देशः, पुं, (उत् + दिश् + घञ्) अनुसन्धानम् ।
अन्वेषणम् ॥ (न्यायमते नाम्ना निर्देशः । अभि-
धानं यथा,—“पदार्थोद्देशः” । समासकथनम् ।
यथा, “समासकथनमुद्देशः । यथा, शल्यमिति” ॥
पञ्चतस्य गणकूपः । निर्देशः । विवरणम् ।
“इत्येष ते ग्रहोद्देशो मानुषाणां प्रकौतितः” ।
इति महाभारते । स्थानम् । प्रदेशः ।
“सपञ्चतवनेद्देशो दक्षिणार्थे स्वयम्भुवा” ।
इति महाभारते ॥
उद्देशकः, चि, (उत् + दिश् + ण्वल्) उद्देशकर्त्ता ।
उदाहरणम् । इति जीलावती ॥
उद्देश्यः, चि, (उत् + दिश् + ण्वल्) उद्देश्यः ।
उद्देशनीयः । प्रयोजनम् । (यत् उद्दिश्य विधेयस्य
प्रवृत्तिः भवति तत् । अनुवाच्यम् ॥)
उद्देशिका, स्त्री, (उद्गतो देहो यस्याः) कौटविशेषः ।
तत्पर्यायः । उपजिज्ञिका २ उत्पादिका ३ वटिः
४ दिवी ५ । इति हारावली ॥
उद्भावः, पुं, (उद्भवणम् । कु + उदिश्रयतिगौतिपूत्रव-
इति घञ्) पलायनम् । इत्यमरः ॥
उद्गतः, पुं, (उत् + हृन् + क्त) राजमल्लः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥
उद्गतः, चि, (उत् + हृन् + क्त) अविनीतम् । इति
हेमचन्द्रः ॥ (यथा, उत्तरचरिते षष्ठ्यां ।
“धीरोद्गता नमयतीव गतिर्धरित्रीम्” ।
“मदमानसमुद्गतं चण्डं न विदुक्ते नियमेन मूर्ध्ना” ।
इति किराते । २ । ४६ ॥ उत्थितः । उत्क्षिप्तः ।
आहतः । आलितः । यथा,—“प्राकृतले १ म अङ्गे ॥
“आत्मोद्गतैरपि रजोभिरलङ्घनीयाः” ।
निविडः । घोरः । यथा, पञ्चतन्त्रम् ॥ “तुमार-
वर्षोद्गतप्रवर्धघनधारा निपातसमाहृतम्” ॥)
उद्गतमनस्कत्वः, स्त्री, (उद्गतं गर्भितं मनो यस्य तस्य
भावः) गर्भः । अभिमानः । इति शब्दरत्नावली ॥
उद्गरणं, स्त्री, (उत् + हृ + ल्युट्) उद्गारः । वान्ता-
नम् । उन्मूलनम् । इति मेदिनी ॥ मुक्तिः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (कण्टकादीनां ऋणादेर्वा श्रो-
धनम् । निराकरणम् । उत्तोलनम् । यथा,—
“यलवागपि तु श्रीमालाङ्गुलोद्गरणोद्गरः” ।
इति महाभारते ।
“कण्टकोद्गरणैर्निवृत्तमिति यलमुत्तमम्” ॥
इति मनुः ॥ ६ । २५२ । असनादिभ्यो विमोचनम् ।
“सप्त व्यतीयुस्त्रिगुणानि तस्य

दिनानि दीनोद्गरणोचितस्य” ॥

इति रघुः । २ । २५ ॥
उद्गमः, पुं, (उद्गतो हर्षो यस्मिन्) उत्सवः । इत्य-
मरः ॥ (यथा, रामायणे । ४ काण्डे ।
“अशतोऽस्मि रजोद्गमं तपस्विशरणं गृहम्” ॥)
उद्गम्यं, स्त्री, (उत् + हृ + ल्युट्) रोमाञ्चः । इति
हेमचन्द्रः ॥ (त्रि, आनन्दकरम् । रोमाञ्चकरम्) ।
(यथा रामायणे २ । २ । १ ॥
“ततः परिषदं सर्वामामन्त्रा वसुधाधिपः ।
हितसुद्गम्यं चैवसुवाच प्रथितं वचः” ॥)
उद्गवः, पुं, (उद्गतोति दुःखमिति । उत् + धृ + अच्) ।
उत्सवः । इत्यमरः ॥ यज्ञाभिः । यादवविशेषः ।
इति मेदिनी ॥ यथा, श्रीभागवतम् ॥
“उद्योगीं सम्मतो मन्वी कृष्यास्य दयितः सखा ।
शिश्वो वृहस्पतेः साक्षादुद्गवो बुद्धिसत्तमः” ॥
उद्गानं, स्त्री, (उद्गीयतेऽस्मिन् । उत् + धा + ल्युट्) ।
सुखी । इत्यमरः ॥
उद्गानः, चि, (उत् + धा + ल्युट्) उद्गतः । वमितः ।
इति मेदिनी ॥
उद्गानः, पुं, (उद्गान्यते इति उत् + धन् + णिच् +
क्त) निर्मदहृत् । इत्यमरः ॥ उद्गानः । इति
रमानाथः ॥
उद्गारः, पुं, (उत् + हृ + घञ्) ऋणम् । इत्यमरः ॥
उद्गतः । इति मेदिनी ॥ (“निमग्नस्य पुनरुद्गार-
यव दुर्लभः” । इति वृहदारण्यकोपनिषत् । मोच-
नम् । यथा, शतपथब्राह्मणे १३ । ३ । ४ । २ ।
“अश्वस्य वयमुद्गारमुद्गारामहै” । मोक्षः । निर्वा-
णम् । * । उद्गियते साधारणधनात् इत्युद्गारः ।
यद्वा, साधारणधनात् यत् गरिष्ठं तदुद्गारः ।
इति श्रीनाथः । उद्गियते साधारणधनात्
निष्कृष्य विशेषनिष्ठतया एव बोध्यते इत्युद्गार-
इति अश्वतथानन्दः । साधारणत्वेन उद्गियते इति
उद्गार इति रघुनन्दनः । उद्गियते साधारणधनात्
वर्द्धिर्भाष्यते इत्युद्गार इति श्रीकृष्णः । यथाह
मनुः ६ । ११२ ॥
“ज्येष्ठस्य विंश उद्गारः सर्वद्रव्याच्च यदरम् ।
ततोऽर्द्धं मध्यमस्य स्यात् तुरीयस्तु यवीयसः” ॥
ज्येष्ठस्य विंश उद्गारः उद्गियते इत्युद्गारः ज्येष्ठस्या-
विभक्तसाधारणधनात् उद्गृत्य विंशतितमो भाग-
इति तट्टीकायां कुल्लुकभट्टः * ॥ जयानन्दरं श-
त्रुभ्यो लब्धं धनादिकम् । यदुक्तं मनुना ७ । ६७ ।
“राक्षस्य द्युद्गारमित्येषा वैदिकी श्रुतिः ।
राक्षा च सर्वयोधेभ्यो दातव्यमपृथक् जितम्” ॥
“उद्गारं योद्गारः राक्षे द्युः । उद्गियते इत्युद्गारः
जितधनाद्यत् उद्गृत्यधनं सुवर्णरजतभूषादि राक्षे
समर्पणायम्” । इति तट्टीका ॥
उद्गारं, स्त्री, (उत् + हृ + घञ्) उद्गानम् । इत्यम-
रटीकायां स्वामी । उनन् आका इत्यादि भाषा ।
उद्गारणं, स्त्री, (उत् + हृ + णिच् + ल्युट्) उद्गार-
करणम् । उत्तोलनम् ॥
उद्गारा, स्त्री, गुडूची । इति शब्दचन्द्रिका ॥
उद्गूननं, स्त्री, (उत् + धृ + णिच् + ल्युट्) एक-

त्रितैकालवक्त्रकर्पूरकलूरोमरिचत्वचचूर्णम् । इति
पाकराजेश्वरः ॥

उद्गुप्यं, स्त्री, (उत् + धृ + ल्युट्) रोमाञ्चः । इति
हलायुधः ॥
उद्गुतः, चि, (उत् + हृ + क्त) उद्गोद्गणम् । तोषा
इति भाषा । तत्पर्यायः । समुदक्तः २ । इत्यमरः ॥
उत्क्षिप्तः । परिशुक्तोष्णितः । इति मेदिनी ॥
“उद्गतुमैच्छत् प्रसभोद्गतारिः” । इति रघुः ।
२ । ३० तथा नैषधे । १ । ६६ ।
“इतीव वाहैर्निजवेगदर्पितैः
पयोधिरोधक्षमसुद्गतं रजः” ॥)
उद्गानं, स्त्री, (उत् ध्रायते अभिरत्न । ध्रा शब्दाभि-
संयोगयोः उत्पूर्वात् तस्मात् ल्युट्) सुखी । इत्य-
मरटीकायां भरतः ॥
उद्गाः, पुं, (उज्ज्वलितं कृष्णमिति । उज्ज्व + क्वप् । निपा-
तनात् सिद्धम्) नदः । इति आकरणम् ॥
“तोषदागमइवोद्गभिचयो” । इति रघुः ११ । ८ ।
“कृष्णं भिद्योद्गसन्निभौ” । इति भट्टिः । ५ । २२ ॥
उद्गुडः, चि, (उत् + बुध + क्त) विकसितः । इति
हलायुधः ॥ (प्रबुद्धः । यथा तिथितत्त्वे,—
“उद्गुडं च जगद्गार्त्तीं पूजयेत् दीपमालया” ॥
यथा, साहित्यदर्पणे ३ । १६२ ।
“उद्गुडं वारणैः स्वैर्विर्भावं प्रकाशयन् ।
लोके यः कार्यरूपः सोऽनुभावः काव्यनाक्ययोः” ॥)
उद्गोधः, पुं, (उत् + बुध् + घञ्) क्लिप्तं ज्ञानम् ॥
(यथा साहित्यदर्पणे ढलीयपरिच्छेदे ४१ ।
“उत्साहादिसमुद्गोधः साधारण्यभिमानतः ।
न्यामपि समुद्रादिलङ्घनादौ न दृश्यति” ॥)
उद्गुटः, पुं, (उत् + भट् + अण्) कच्छपः । सूर्यः ।
इति मेदिनी ॥ (सुर्ष इति केचित् ॥)
उद्गुटः, चि, (उत् + भट् + अण्) प्रवरः । (“पदे
पदे सन्ति भटा रणोद्गुटाः” ॥) इति नैषधः ॥
अष्टाश्रयः । तत्पर्यायः । महच्छः २ उदारः
३ उदात्तः ४ उदीर्यः ५ महाश्रयः ६ महामनाः
७ महात्मा ८ । इति हेमचन्द्रः ॥
उद्गुवः, पुं, (उद्गुवनं उद्गुवत्वस्मादिति वा । उत् + भू
+ अण्) जन्म । उत्पत्तिः । इत्यमरः ॥ (“दिलीप-
सूतुर्मणिराकरोद्गुवः” । इति रघुः । ३ । १८ । “वि-
ष्णुपादोद्गुवा गङ्गा” । इति पुराणम् । विष्णुः ।
प्रपञ्चं प्रत्युपादानकारणत्वात् ॥)
उद्गुजः, चि, उद्गुज्जः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥
उद्गुज्जं, चि, (उद्गुदगमिति उद्गुत् सम्पादित्वात्
क्षिप् । तस्मात् जायते यत् । उद्गुत् + जन् + ड) ।
उद्गुज्जनातमाचम् । तच्च तदगुल्मादि । इत्यमरः ॥
(यथा, मनुः । १ । ४६ । “उद्गुज्जाः स्यावराः सर्वे
वीजकाण्डप्ररोहिणः” । “इन्द्रगोपमण्डकप्रभृतय-
उद्गुज्जाः” । इति सूत्रस्थाने प्रथमेऽध्याये सश्रुते-
नोक्तम् ॥)
उद्गुत्, [द्] चि, (उद्गुनन्ति भूमिमिति । उत् +
भिद् + क्षिप्) उद्गुनन्म् । इत्यमरः ॥ तच्च प-
क्षधा । वृत्तः १ गुल्मः २ लता ३ वल्ली ४ टागम् ५ ॥
(यथा, महाभारते आदिपर्वणि । “संस्तुजा